

TORONYIRÁNY

XX. 7.

2026. február 15.

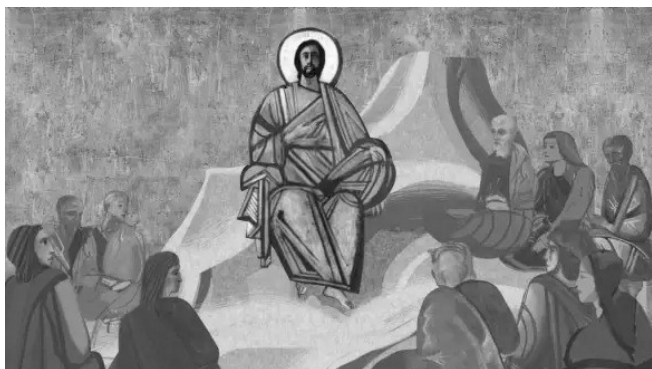

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi VI. vasárnap

Könyörgő nap a világ éhezőiért

Február 18. Hamvazószerda

Az apostoli igehirdetés azt jelzi, hogy a Krisztus által hozott vallás nem külső életformát, szervezett jogrendet, kultúrát és civilizációt akar teremteni, hanem magát az embert formálja. Arra törekszik, hogy a hívő egyéni életében és társas vonatkozásaiban öltse magára Krisztus lelkületét. Ennek a lelkületnek kell majd azután a jogrendet, a kultúrát és a civilizációt befolyásolnia. Ez a tanítás nem elmélet, hanem közvetlen szó, s olyan valakinek az ajkáról hangzik el, aki „hatalommal rendelkezik”. Nem véleményeket mond, hanem abszolút ígéreteket tesz. Az apostolok ugyanilyen meggyőződéssel adták tovább a tanítást, mert előttük akkor már nem annak a Jézusnak az alakja lebegett, aki „fölment a hegyre és leült”, hanem azé, aki feltámadt a halálból, fölment a mennybe és az Atya jobbán ül. Ennek a Jézusnak már a kezében van minden hatalom a mennyben és a földön. Ugyanakkor ő az, akiben a földi kiűrésítés és az engedelmisség állapotát felváltotta a megdicsőülés. Az apostolok róla olvassák le, hogy az erénynek mi a jutalma. Az ő sorsában látják igazolva, hogy a földi élet keserves kérdései hogyan kapnak választ és a földi homály hogyan válik égi világossággá.

A szentmise olvasmányai

- 1. Sir 15,16-20** Isten adta az embernek az erkölcsi törvényeket és az útbaigazítást, és egyúttal a döntés szabadságát, hogy válasszon életet, vagy halált.
- 2. 1Kor 2,6-10** Az evangélium, amit Pál apostol hirdet, nem e világ pusztulásra ítélt fejedelmeinek a bölcsessége, hanem Isten titokzatos, elrejtett bölcsessége, melyet Isten öröktől fogva a mi megdicsőülésünkre rendelt.
- 3. Mt 5,17-37** Jézus tanítása az ószövetségi törvényhez képest a tökéletességet és a teljességet hozta.

A tanítványok feladata

Jézus tanítása különbözik a törvény magyarázóitól. Az írástudók az írott törvényt és a hozzá fűződő hagyományt értelmezték; többnyire abból a szempontból, hogy mikor kötelez és mikor nem. Jézus ellenben Istennek, mint atyának az akaratára hivatkozott. Másodszor az írástudók állandóan a hagyomány tekintélye mögé rejtőztek, Jézus ellenben úgy beszélt, mint isteni küldött, aki ismeri az Atyát és joga van újakat mondani. Ez a kettős különbség felkeltette a gyanút, hogy Jézus felforgatja azt az üdvrendet, amelyet a zsidók Istentől eredeztettek és változatlanok tartottak. Belenőttek hagyományaikba, és nem látták meg az ószövetségi törvény fogyatkozásait. Az Ábrahám utódainak szóló küldetést nemzeti kiváltságnak vették, azért az egyetemes üdvösség kérdése nem háborgatta őket. Az idejükben a tudományos, kulturális és társadalmi haladás nagyon lassú volt, ezért nem ébredtek rá, hogy a nomád földműves életformára szabott vallásosság formái nem elégíthetik ki a magasabb élet követelményeit. Végül az írott törvény lehetőséget adott nekik arra, hogy a hangsúly a belső lelkület helyett a betűre és a külső formára tolódjék át. Jézus működése folyamán az ellentét egyre mélyült, míg végül szakadáshoz vezetett. Jézus azonban küldetést érez népéhez, és fel akarja világosítani őket arról, hogy szándéka nem a törvény eltörlése, hanem tökéletesítése, fogyatékoságainak a megszüntetése. Máté a hegyi beszédben őt szembeállítással mutatja meg, hogy miben áll ez a tökéletesítés, ez a teljesség. Nem valószínű, hogy Jézus egy alkalommal és ilyen elsorolással fejtette ki a mózesi törvényhez való viszonyát, hanem alkalmasszerűen tette megjegyzéseit. Az egyháznak az igehirdetésben azonban már módszeres igazolásra volt szüksége, ezért összegyűjtötték az adatokat. Itt tehát már a témaszerű tanítás ősi formáját látjuk. Jézus tartja magát ahhoz az elvhez, hogy az embert formálja, a lelkületet tökéletesíti, nem pedig törvényt elemez vagy parancsokat osztogat. Azért járhat el így, mert osztogatja a belső kegyelmet is, amely képesíti a tökéletesebb magatartásra. Máté felsorolásában egyébként folytatódik az a kép, amely a „boldogság hegyét” szembeállította a Sínai-heggyel, a törvényhozás helyével. Az igazi ellentét azonban saját személyének a kiemelése: a régiek ezt a parancsot kapták, én pedig ezt mondom nektek ... Ilyen fellépés csak Jézus istenfiúi öntudatából fakadhatott.

Gál Ferenc

Többnek tudja magát Mózesnél, akit Isten igazolt, mint prófétát, és akihez a zsidók legtöbb törvényüket visszavezették. Jézus nem úgy tökéletesíti a törvényt, hogy az egyes előírások értelmét és alkalmazhatóságát boncolgatja, hanem úgy, hogy végérvényesen rendezi az embernek Istenhez való viszonyát. Az embernek bele kell élnie magát abba, hogy Isten gyermeke, szeretettel kell föltekintenie az Atyára, és egész lélekkel vállalni az engedelmisséget. A régiek úgy tartották, hogy az Istentől akart üdvrend szilárd, hiszen az ő mindenhatósága és irgalmassága áll mögötte. Elfogultságukban nem látták meg, hogy Isten maga időlegesnek szánta a mózesi törvényt, s a régi szövetséget. A megváltáshoz és az üdvösséghez nem volt elég az, hogy a törvény mutatta az utat és figyelmeztetett a kötelességre, hanem magát az embert kellett alkalmassá tenni Isten szavának meghallására és akaratainak teljesítésére. Az írástudók féltő gonddal kezelték és másolták a szent könyveket. Megszámlálták a betűket, nehogy egy is kimaradjon. Jézus ezt a képet veszi hasonlatul. Ő sem akarja, hogy akár a legkisebb írásjel, az i betű vagy egy vesszőcske elvesessen. Ő azt a teljességet akarja, amihez az egész régi szövetség csak előkészített. Meg kell tanulni szeretni az Istent egész lélekkel; embertársainkat pedig úgy, mint magunkat. Jézus nem akar azokhoz hasonlítani, akik alkudoznak a törvénnyel. A rabbik az emberek magatartásának jellemzésénél használták ezt a kifejezést, hogy valaki „nagy lesz az Isten országában” vagy „kicsi lesz az Isten országában”. Jézus olyan értelemben veszi át ezt a jellemzést, hogy az lesz nagy, aki a törvényt a szelleme szerint tartja meg. Aki másokat is így tanít, az még nagyobb lesz. Tőle tehát nem kell félni a törvényt. Azután öt példával megvilágítja, hogyan érti a törvény szellemének megtartását, illetve a törvény tökéletesítését. Régi törvény volt pl. az, hogy ne öl. Aki ölt, azt kellőképpen meg kellett büntetni. A törvény tehát legfőleg elriasztotta az embert a büntől. Jézus szerint az ember már akkor is ítélet alá esik, ha haragot táplál embertársa iránt, hiszen az ártalom és a gyilkosság gyökere a harag. Isten uralmát akkor kezdjük elismerni, ha benső gondolatainkat és indulatainkat is hozzámérjük akaratahoz. A harag és a gyűlölet leküzdése azért is fontos, mert az ilyen lelkület az ima és az áldozat értékét is lerontja. Isten előtt kedvesebb a kibékülés, mint az áldozatbemutatás. Azért aki áldozati ajándékot hoz, és közben eszébe jut, hogy embertársának jogos panasza van ellene, előbb béküljön ki vele, és csak utána mutassa be az áldozatot. Istennek nem anyagi adományainkra van szüksége. Előtte a bűnbánó és a békülékeny lélek az érték. Az igazságosság és a szeretet követelményeinek itt a földön kell megfelelnünk, mert ha egyszer az örök bíró elé kerülünk, akkor már csak a büntetés letöltése marad. Érezzük, hogy Jézus tanítása megfellebbezhetetlen. Istent nem lehet kihasználni az emberekkel szemben, s nem lehet az értékeket felforgatni. Jézus törvénytárgyazata mögött igazi istenismeret és igazi emberszeretet van. A keresztény erkölcstan azóta is hirdeti, hogy az okozott sérelmet jóvá kell tenni, azt nem lehet imádsággal vagy más jámbor tettekkel helyrehozni. Ugyanez áll arra a felelősségre is, amely állásunkból vagyoni helyzetünkől folyik. Mások nehéz helyzetén, kínján, nyomorán képességeinkhez mérten kötelesek vagyunk segíteni. A szociális felelősség elől nem lehet imádságba vagy szertartásokba menekülni. A régi törvény tiltotta a házasságtörést. Jézus megbélyegzi azt, aki bűnös vágygal tekint más feleségére. A törvény szellemét az követi, aki uralkodik belső vágyain. Az ember azzal még nem lesz jobb, ha a törvényt az egyes kigondolt helyzetekre alkalmazza és megkérdezi, meddig lehet elmenni, mennyit engedhet meg magának? Ennél sokkal fontosabb a belső elszántság, hogy kerüljük mindazt, ami bűnre vezet. Ezt fejezi ki a képekbe öltöztetett figyelmeztetés: Ha a szemed botránkoztat, azaz bűnre visz, vágd ki és dobd el magadtól. Jobb fél szemmel az életre jutni, mint két szemmel elkárhozni. A szavakat nem úgy kell érteni, hogy az örök életben esetleg csonka tagjaink is lehetnek. Ott az élet teljessége és befejezettsége kizár minden fogyatékoságot. A kép csak azt akarja mondani, hogy az örök életért ne féljünk áldozatot hozni, s ha itt nagyon keressük az ösztönös boldogságot, azzal a nagyobb javakat veszélyeztetjük.

Gál Ferenc

E-mail Istentől

Befogadni és megélni a Biblia üzenetét (14.)

Hatodik művelet

Válaszlevél küldése

Hogyan kell hirdetni?

Jézus azzal bízta meg a tanítványait, hogy hirdessék az Örömhírt, nem azzal, hogy hódítsanak. Ehhez egyetlen egy dolog szükséges: a tanúságtétel. De hogyan lehet visszaadni az Isten iránti szomját azoknak, akik elveszítették vagy soha nem is érezték?

Vajon rájuk kell erőszakolni az Isten szeretetét? Egy teológus, Jacques Loew ezzel a példával válaszol:

„Hogyan lehet rávenni egy szamarat, hogy igyék, tiszteletben tartva a szabadságát? Csak egy lehetséges válasz van. Keresni kell egy másik szamarat, aki szomjas, és odaállítani mellé, hogy lássa, ahogyan az iszik, élvezettel, jókedvvel és örömmel. Fontos, hogy emez a számára ne azért igyon, hogy jó példával járjon társa előtt, hanem azért, mert szomjazik, egyszerűen csak szomjazik, örökké szomjazik. Talán egy nap majd a másik számára is, irigységgel telve, elkezd azon gondolkodni, hogy vajon nem tenné-e jobban, ha ő is belemártaná az orrát a frissítő vízbe. Ugyanígy, olyan emberekre van szükség, akik szomjaznak az Istent. Sokkal többet érnek mindenféle érvelésnél, mindenféle ellopott szófordulatnál, mint amit róla mondani lehet.”

Az ige tanúságtevőinek arcéle:

- Fejében: az Úr gondolatai, melyek a saját gondolataivá váltak.
- Fülében: az ige visszhangjai, és a felebarátja figyelmes és tiszteletteljes hallgatása.
- Szemében: éleslátása, mellyel fölismeri Isten jelenlétét a világban.
- Száján: mosoly és mindenkihez egy jó szó.
- Lábában: a vágy, hogy mindennap továbbmenjen.
- Kezében: a készség arra, hogy adjon.
- Szívében: Krisztus békéje és jóindulat az emberek felé.

A Szentírás néhány „szakértője”

Egy nagy egyéniség, Primo Mazzolari atya egyszer azt mondta, hogy „a szentek az evangélium legnagyobb >>szakértői<<. Ők a Biblia legkiválóbb ismerői és sokszor a legjobb magyarázói is, mert ők a Biblia szavaiból lettek gyúrva, a Bibliából születtek és abban éltek”. Most felsorolunk néhányat a hit tanúságtevői, a Szentírás „szerelmesei” közül. A lista persze végtelen hosszú lehetne...

Szent Jeromos (IV. század)

Világi tanulmányokat folytatott, majd amikor megtapasztalta az aszkézist, visszavonult a sivatagba. Itt kezdődött termékeny irodalmi munkássága. Fáradhatatlan író, kiváló fordító volt. Neki köszönhetjük a Biblia latin fordítását (Vulgata), amelyet mindmáig fontos magyarázatokkal látott el. Híressé vált ez a mondása: „A Bibliát nem ismerni ugyanaz, mint Krisztust nem ismerni”.

Nursiai Szent Benedek (VI. század)

Az imádságon és a munkán (Ora et Labora!) alapuló regulája rengeteg, a zsoltárokból, az evangéliumokból és Szent Pál leveleiből vett tanácsot tartalmaz. Ez a regula új életutat mutatott és új alapokra helyezte a társadalmat. A bencés szerzetesek az antik irodalmi alkotásokon kívül a bibliai szövegeket is másolták kézzel és terjesztették számtalan példányban.

Assisi Szent Ferenc (XIII. század)

Szerette a Szentírást, több részét fejből is tudta. Nem öntelten, hanem alázattal olvasta. Egyszer több darabra tépte az Újszövetséget, hogy mindenki nyugodtan, magában olvashassa. Regulája az evangélium, „sine glossa”, vagyis szó szerint, mindenféle magyarázat nélkül.

Szent Domonkos (XIII. század)

A Prédikátor Testvérek Rendjének, azaz a domonkos rend alapítója. Társait gyakorta ösztökölte, szóban és levélben, hogy tanulmányozzák a Bibliát. Mindig magánál hordta Máté evangéliumát és Szent Pál leveleit. Ez utóbbiakat oly gyakran olvasta, hogy a végén kívülről tudta őket.

Loyolai Szent Ignác (XVI. század)

Fiatl katonaként megsebesült az egyik lábán. A kórházban olvasott egy könyvet, mely Jézus életéről szólt, s ennek hatására Isten követője lett. 1534-ben alapította a Jézus Társaságát, vagyis a jezsuita rendet. Egész életében a katekézis és a missziós tevékenységek előmozdítója volt.

Bosco Szent János (XIX. század)

Azon kívül, hogy a fiatalok nagy pártfogója, termékeny és népszerű író is volt, nyomdásziskolákat alapított, folyóiratokat és kiadókat, hogy gyarapítsa a „jó sajtót”.

Az evangélium hirdetői Máriával

Mária egy levél, amit nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével, s nem kőből, hanem húsból való táblára írtak, s ez a hús az ő anyai teste és hívő szíve.

A hagyományban él ez a gondolat: Órigenész Máriáról mint „viaszos táblácskáról” beszél, Szent Epifánusz mint „egy új, nagy könyvről”, amelybe kizárólag a Szentlélek írt, a bizánci liturgiában pedig mint könyvet említik, amelybe az Atya az igéjét írta.

Ó, Mária, segíts!

Mária, az „igen” anyja, te hallgattad Jézust,
te ismered az ő hangját és szívdobogását.
Hajnali csillag, beszélj nekünk róla, és meséld el nekünk
ahogyan a hit útján járva követted őt!

Mária, aki Názáretben együtt laktál Jézussal,
ültesd belénk az érzelmeidet,
az engedelmisségedet,
a csendedet, amely meghallgat,
és virágoztasd az ígét a valódi szabadság döntéseiben!

Mária, a Magnificat Szüze,
segíts, hogy elvigyük az örömet a világba,
és ahogyan Kánában, támogass mindnyájunkat,
akik a testvéreink szolgálatában állunk,
hogy csak azt cselekedjünk, amit Jézus mond!

Mária Mennysors kapuja,
segíts, hogy az égre tekintsünk!
Jézust akarjuk látni,
vele akarunk beszélni,
és hirdetni mindenkinek az ő szeretetét.

XVI. Benedek imádsága az olasz fiatalok számára

Luigi Guglielmoni - Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Ne várj nagy dolgot életedben

Esték, melyek dimenziókat váltanak. Tárgyak vonulatában megnyitják összefüggések zárt láncait, feloldják szoros kötéseit, könnyítene a lélek gondjain. Ilyenkor lesznek érthetőbbek a teremtet világ mértjei, s ha a természetben végzed esti sétádat, mint vándor állsz fák, bokrok társaságában, melyek – nem hinnéd – veled zárandokolnak. Miféle út ez?

Méretegem a lépéseket, útszéli lámpák távolságait, és ha a távolság egyszer húsz lépés, máskor meg harminchárom, a számokban is azt a valóság-kifejeződést érzem, ami a lélek útja – fénytől fényig, csillagoktól a halogén lámpákig...

Falun ilyen az este: nem hiányoznak a lámpák, csak szolidabbak, autók is térülnek, fordulnak a földes kis utcákban, de a tárgyak megőrzik még „ősjelekben” az ősi földet. Persze nem tudni, meddig. Távoli toronyból kondul a hang, az esti harangé, az alvó fákon meg-megroppan egy ág, s míg bezárulnak a hegyek kapui, kiskörnyezeted bokraival már koratavaszi illatok kísérek. A délnek húzó repülőjárat megkocogtatja az égi bádogot, elbaktak a hold magasabb tetőkre, de előbb a fák közt bujdosik, és kerítések léceit súrolja.

Hunyorognak – felhők mögül – a csillagszemek, melyeknek tükrében az árnyékok halandó létünk távlatai, a „mindig fölfelé” vágyai tán annak bizonyítékaként, hogy „az ember nem magyarázható meg az ember szintjén”. Hérakleitosz, a görög erős mondatát olvastam a minap: „Az ember lakóhelye Isten”. Az éthosz szó kezdetben ezt jelentette: lakóhely. Aztán a századok etikává silányították (silányítottuk): Egy bölcs könyv szól erről, a Kérdések az emberről, a XX. század egyik legeredetibb gondolkodója: Olivier Clément írta.

Esti lakóhelyem – nem kérdéses. És senkinek, aki megpróbál fölfelé tekinteni, meglelni a nyugvó csillagpontot, Isten jelét a mindenség záradékában. Vége a napnak, az est záradék és nyitás, változtatás-lehetőség, miután a napi tettek etikájában valóban Isten jelenik meg, és átvesz minden funkciót, tárgyak vonalaival átrajzolja a benső tájakat, a lenti dolgok így kapnak felsőbb rendeltetést.

Elgondolom, lényünk mennyire csodaváró. Bár manapság semmin sem csodálkozik az emberek jó része, de egy-egy szokatlan hírre felkapja a fejét. Ennyire megszokottá vált a nagyvilág, ennyire szorossá-unalmassá?

Az este másra tanít a sok tolongás, érdeklődés elvonás után: kis csodákra. Hogy ki veszi észre? Az ezeknek időt szánó. A valódi vándor – a csillagokkal. A messzeséggel, amelyben tér és idő eltűnik, ha Isten dimenziójával mérjük. De mik ezek a csodák? Csendes csodák, amint Reményik Sándor megjegyzi, és strófákat ír alá:

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.
Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?
Nézz a sötétkékvég telenebe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feljűk szárnyat bontogat?
Nézd, árnyékkod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled:
Nem csoda-e? – s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?
Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömek,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.

Az ember sohasem lehet elég önmagának, egyszer rá kell jönnie, hogy vendég e világban, s hogy önmagát feladja, ha nem „méri be” csodák-övezte lakóhelyén az egyetlen Lakóhelyet.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Betegek Világnapjához kapcsolódóan a mai napon, február 15-én a 18 órakor kezdődő szentmisét a betegekért, hozzátartozóikért, gyógyítóikért ajánlják fel a Dómban. A Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálat munkatársai a következő héten összegyűjtik az egyházmegye kórházaiban fekvő betegek imaszándékait, amelyeket ezen a szentmisén az oltár elé helyeznek.

A Lourdes-i Mária-jelenések évfordulójához közeledve a Belvárosi Plébánia közössége az idén is Lourdes-i kilencedet végez, melyre szeretettel hívja és várja Szűz Mária tisztelőit. A közös ima február 10-től február 18-ig minden este 5 órakor kezdődik a Dóm szentségi-kápolnájában. Minden alkalomra imafüzetet biztosítanak a szervezők.

A nagybőjti időszak Hamvazószerdán, az idén február 18-án kezdődik. Ezen a napon a Székesegyházban 7.00 órakor, 18.00 órakor és 20.00 órakor lesznek szentmisék. Az este 6 órakor kezdődő szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja a hamvazkodás szertartásával. Este 8 órától a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség összegyetemi nagybőjt-indító szentmiséjét Gáll Szabolcs kisteleki káplán mutatja be.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodájának új applikációjában, a Noked Soul alkalmazásban február 18-tól nagybőjti napi elmélkedések olvashatók, segítve a fiatalokat a nagybőjti felkészülésben és a húsvétra való lelki ráhangolódásban.

Február 20-án, pénteken 17 és 19 órakor a Dóm Művészeti Szalon színpadán lesz látható az „A padon – apa születik” című képzeletszínházi előadás, amely a koraszülés megrázó élményét és az apák belső küzdelmeit mutatja be valós történetek alapján. Az egyfelvonásos darab három édesapa sorsán keresztül ad össze képet arról, hogyan változik meg egyik pillanatról a másikra az élet, amikor a gyermek idő előtt érkezik.

Csocsóbajnokságot szervez a Belvárosi Plébánia a közösségéhez tartozó gyermekek, és családjaik számára február 21-én, szombaton 14 órától. További információk a plébánia honlapján és Facebook oldalán olvashatók.

A 2025-ös Klebelsberg Kuno-emlékévé során „Én hiszek a teremtés örök erejében...” címmel a Szegedi Dóm Látogatóközpont kiállítótermében (Dóm tér 16.) tekinthetik meg az érdeklődők a jubileumi kiállítást. A kiállított tablók, emlékiratok, tárgyi emlékek megtekintésével ismerhetik meg az egykori vallás- és közoktatásügyi miniszter életét, munkásságát. A kiállítás során a mesterséges intelligencia segítségével életre keltett Klebelsberg Kunótól hallhatják a legismertebb idézeteit.

A jubileumi kiállítással kapcsolatos tárlatvezetésre várják az érdeklődőket február 19-én, csütörtökön 17 órakor. A program ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Információ és regisztráció a Látogatóközpontban, vagy telefonon a +36/20-220-72227-es telefonszámon, vagy a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levélben.

Ifjúsági játékot szerveznek a Belvárosi Plébánián február 21-én, szombaton 19.00 órától 22.00 óráig. 12 éves kortól várják a fiatalokat csocsózni, sakkozni, darts-ozni. További információ a plébánia honlapján és Facebook oldalán olvasható.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözpontja lelkinapra hívja a gyászolókat és özvegyeket március 7-én, szombaton 9.00-16.00 óráig Szegedre, a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A lelkinapot Kovács Zoltán rőszkei plébános tartja. A jelentkezéseket március 4-ig várják a pasztoralis.hu oldalon található űrlap kitöltésével vagy a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözpontja egyéb elérhetőségein - e-mailen: csaladkozpont@gmail.com, telefonon: (62)-311-216/116., 117. mellék; mobilon: +36-20/82-80-476-os telefonszámon

Jövő vasárnap, február 22-én minden magyarországi katolikus templomban a szentmisék perselyadományait az egyházi fenntartású köznevelési intézmények, katolikus iskolák javára továbbítják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.